

Wymagania edukacyjne w zakresie klasy czwartej
opracowane na podstawie materiałów katechetycznych

„WIERZĘ W BOGA”

z serii „POZNAJĘ BOGA I W NIEGO WIERZĘ”

Ocena celująca:

Katechizowany opanował pełny zakres wiadomości i umiejętności przewidzianych wymaganiami edukacyjnymi w zakresie klasy czwartej oraz kreatywnie i oryginalnie rozwiązuje wszystkie zadania, wykazuje się dużą samodzielnością w rozwijaniu swoich umiejętności i zainteresowań, jak również dużą aktywnością

Ocena niedostateczna:

Katechizowany wykazuje rażący brak wiadomości programowych, nie spełnia wymagań określonych w zakresie oceny „dopuszczającej”; cechuje się brakiem jedności logicznej między wiadomościami; wykazuje zupełny brak stosowania wiedzy; nie wykazuje się znajomością pacierza; nie posiada zeszytu i ćwiczeń, lub dość często nie przynosi go na zajęcia; lekceważy przedmiot

Dział I. Żyję w przyjaźni z Jezusem

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Katechizowany: – wie, czym jest prawdziwa przyjaźń; – wie, że Jezus jest naszym najlepszym Przyjacielem; – wie, że Jezus jest naszym Przyjacielem, który oddał za nas swoje życie; – wie, czym jest modlitwa; – wie, czym jest spowiedź święta; – zna przypowieść o synu marnotrawnym; – wie, że Eucharystia jest najwspanialszym i najważniejszym spotkaniem z Jezusem; – wie, co to jest monstrancja.	Katechizowany: – umie wymienić cechy koleżeństwa i przyjaźni; – wie, że fundament przyjaźni jest realizacja przykazania miłości; – podaje definicję roku liturgicznego; – wie, że Jezus pokazał nam, jak należy się modlić; – zna warunki dobrej spowiedzi; – umie wyjaśnić, na czym polega dobre przygotowanie do sakramentu pojednania; – umie wymienić sposoby czynnego uczestnictwa we Mszy Świętej.	Katechizowany: – zna definicję przyjaźni; – zna treść przykazania miłości i umie wyjaśnić znaczenie tych słów; – potrafi wymienić priorytety przyjaźni; – umie wymienić okresy roku liturgicznego; – potrafi wyjaśnić słowa: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” J 15, 13; – umie wskazać, co jest istotą modlitwy; – umie wyjaśnić, dlaczego powinniśmy uczestniczyć we Mszach Świętych w pierwsze piątki miesiąca; – rozumie słowa Jezusa: „Ja jestem chlebem życia”.	Katechizowany: – wyjaśnia różnice pomiędzy koleżeństwem a przyjaźnią; – rozwija postawę wiernego przyjaciela; – umie wyjaśnić, dlaczego powinniśmy pracować nad własnym charakterem; – kształtuje w sobie postawy odpowiedzialności, słowności, wrażliwości; – potrafi podać przykłady, w jaki sposób w ciągu roku liturgicznego odpowiada na Bożą przyjaźń; – kształtuje w sobie postawę modlitwy; – kształtuje w sobie postawę zadośćuczynienia za grzechy swoje i innych ludzi; – rozumie potrzebę czynnego udziału we Mszy Świętej.

Dział II. Poznaje Boga

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Katechizowany: – wie, że Bóg jest Autorem, Stwórcą Świata; – wie, że Jezus Chrystus jest naszym Odkupicielem; – wie, że Pismo Święte jest księgą zawierającą objawienie Boże; – wie, kto jest Autorem Pisma Świętego	Katechizowany: – umie wyjaśnić pojęcie: Stwórca; – wie, dlaczego na świecie pojawiło się zło; – rozumie i umie wyjaśnić pojęcie objawienia Bożego; – umie wyjaśnić, dlaczego Pismo Święte jest nazywane księgą miłości Boga do człowieka;	Katechizowany: – umie wymienić znaki niewidzialnego Boga; – umie wyjaśnić pojęcia: odkupienie, zadośćuczynienie, zbawienie; – zna sposoby objawiania się Boga człowiekowi; – rozumie pojęcie natchnienia biblijnego i potrafi je wyjaśnić;	Katechizowany: – rozwija w sobie postawę wdzięczności Bogu za dzieła przez Niego stworzone; – na podstawie tekstu biblijnego odpowiada na pytanie, jaki jest Bóg; – pragnie poznawać Boga; – rozwija w sobie umiłowanie słowa Bożego, dostrzegając

– wie, że Bóg go kocha; – i przez słowa Pisma Świętego zwraca się do niego; – zna podstawowe zasady korzystania z Pisma Świętego; – umie wyjaśnić pojęcie „Stary Testament”; – umie wyjaśnić pojęcie „Nowy Testament”; – wie, co to jest Ewangelia; – wie, że w liturgii słowa podczas Mszy Świętej słuchamy słowa Bożego; – wie, że wiara prowadzi człowieka do coraz lepszego poznawania Boga; – wie, że porównanie słowa Bożego do ziarna zaczerpnięte jest z Ewangelii.	– zna podział Pisma Świętego na Stary i Nowy Testament; – umie prawidłowo odczytać adres biblijny (sigla); – zna kilka podstawowych skrótów nazw ksiąg biblijnych; – potrafi krótko scharakteryzować autora i treść Mądrości Syracha; – potrafi wymienić kilka ksiąg Nowego Testamentu; – umie wymienić imiona ewangelistów; – zna elementy mszalnej liturgii słowa; – umie aktywnie uczestniczyć w liturgii słowa; – potrafi wymienić kilka dzieł sztuki inspirowanych Biblią.	– wie, jakie czynności podjąć, aby odszukać wskazany fragment biblijny; – potrafi znaleźć w Piśmie Świętym dany werset na podstawie podanego adresu; – rozumie aktualność wskazań zawartych w Mądrości Syracha; – potrafi wyjaśnić, jak powstawał Nowy Testament; – wie, kim był Święty Paweł; – wyjaśnia, dlaczego Ewangelie nazywamy sercem Pisma Świętego; – umie wskazać moment, kiedy w liturgii Mszy Świętej czytany jest fragment Starego, a kiedy Nowego Testamentu; – umie uzasadnić potrzebę skupienia i otwarcia się na słowo Boże; – rozumie, że Pismo Święte pomaga w codziennym życiu; – umie wskazać na związek Biblii z życiem narodu i kultury chrześcijańskiej.	– możliwość pogłębienia swojej relacji z Bogiem; – samodzielnie czyta Pismo Święte; – rozwija postawę zainteresowania treścią Biblii poprzez odkrywanie jej bogactwa; – oswaja postawę apostołską, poznając zaangażowanie pierwszych głosicieli Ewangelii; – zna podstawowe treści Dobrej Nowiny; – pragnie rozwijać swoją przyjaźń z Jezusem; – rozumie, że liturgia słowa jest dialogiem z Bogiem; – rozbudza w sobie pragnienie uważnego słuchania Słowa Bożego; – kształtuje w sobie postawę wdzięczności wobec Boga za Jego słowa poprzez formułowanie własnej modlitwy dziękczynnej; – umie podać przykłady miejsc, dzieł sztuki lub tradycji z terenu własnej parafii, będących wyrazem wiary w Boga; – pielęgnuje dorobek kultury religijnej w swoim środowisku.
---	---	--	--

Dział III. Pytam, w co wierzę

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Katechizowany: – wie, że człowiek zadaje pytania, aby lepiej poznać i rozumieć świat;	Katechizowany: – umie wymienić osoby, które pomagają w poznawaniu Boga; – rozumie pojęcie	Katechizowany: – rozumie, że człowiek szuka Boga, aby odnaleźć szczęście;	Katechizowany: – umie wskazać, co pomaga nam w szukaniu Boga; – rozwija postawę

– wie, że Jezus Chrystus przekazał nam prawdę o Bogu; – wie, że wiara jest darem; – wie, że Bóg jest wszechmocny; – wie, że Bóg jest źródłem Mądrości; – wie, że Bóg jest święty; – wie, że Izajasz i Jeremiasz byli prorokami; – wie, że Maryja wierzyła w Boga wszechmogącego, świętego i przebaczącego; – zna wybrane wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki.	wiary; – wie, że odpowiedzią człowieka na słowo Chrystusa jest wyznanie wiary; – wie, że Bóg zaspokaja wszystkie potrzeby człowieka; – zna przymioty przebaczącego Boga; – rozumie, w czym objawia się świętość Boga; – wie, jak zostali powołani na proroków; – rozumie, na czym polegała ich misja; – rozumie, że Matka Jezusa zaufała mądrości Bożej; – wie, jakimi wartościami kierował się on w swoim życiu.	– umie podać przykłady odpowiedzi człowieka na dar wiary; – rozumie, że wyznanie wiary jest przyznaniem się do Chrystusa; – rozumie, czym cechuje się wszechmoc Boga; – wymienia przykłady wszechmocy Bożej; – rozumie, że człowiek może mieć udział w Mądrości Bożej; – rozumie, na czym polega miłosierdzie Boże; – rozumie, dlaczego oddajemy hołd Bogu; – umie wymienić cechy wielkich proroków; – wymienia wydarzenia, w których Maryja towarzyszyła Jezusowi; – rozumie motto życiowe tego świętego.	poszukiwania odpowiedzi na pytania dotyczące religii; – umie wskazać sposoby przyznania się do wiary w Chrystusa; – podaje przykłady odpowiedzi człowieka wszechmocnemu Bogu; – umie scharakteryzować człowieka mądrego; – umie wyjaśnić, jak postępuje człowiek, który pragnie powrócić do przyjaźni z Bogiem; – umie wymienić działania, które może podejmować człowiek dążący do świętości; – podaje przykłady naśladowania wiary proroków; – podaje sposoby oddawania czci Maryi; – umie podać przykłady działań mające na celu poznawanie, umacnianie i rozwijanie wiary chrześcijanina.
---	---	---	---

Dział IV. Uczę się kochać Boga i ludzi

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Katechizowany: – wie, jak brzmi najważniejsze przykazanie; – wie, co wydarzyło się w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy; – wyjaśnia, do czego są potrzebne człowiekowi przepisy; – wie, jakie dwie części wyróżniamy w Dekalogu; – potrafi rozpoznać	Katechizowany: – rozumie, że pójście za Jezusem obejmuje wypełnianie przykazań; – wyjaśnia, dlaczego Jezus umył uczniom nogi; – wie, że przestrzeganie przykazań jest odpowiedzią na miłość, troskę i wierność Boga; – wie, do kogo są skierowane słowa Dekalogu;	Katechizowany: – umie podać sposoby realizacji przykazania miłości w codziennym życiu; – rozumie sens słów: „Ciało za was wydane”, „Krew za was wylana”; – wyjaśnia znaczenie pojęcia „Eucharystia”; – rozumie, że realizacja przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu; – wyjaśnia znaczenie	Katechizowany: – podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi; – wskazuje, czym powinien charakteryzować się uczeń Jezusa uczestniczący w Eucharystii; – uzasadnia, dlaczego przykazania są drogowskazami w wędrówce do nieba; – wie, jak zrobić

na przedstawionych ilustracjach osobę Świętego Józefa oraz Świętego Jana Apostoła; – wie, do jakiego zadania zostali wezwani apostołowie; – wie, że wiara w Boga powinna mieć wpływ na całe życie; – zna pojęcie wartości.	– umie wyjaśnić treść usłyszanego opowiadania; – zna treść trzech pierwszych przykazań; – zna treść przykazań od IV do X; – rozumie, że przykazania od IV do X pokazują, w jaki sposób kochać bliźniego; – umie wyjaśnić pojęcie „wierność”; – wie, że każdy z nas jest powołany, by być świadkiem Jezusa; – rozumie, co to znaczy być świadkiem Chrystusa; – zna uczynki miłosierne względem duszy i względem ciała; – potrafi wymienić i uszeregować najważniejsze wartości ogólnoludzkie.	słowa „Dekalog”; – rozumie, że trzy pierwsze przykazania pokazują, w jaki sposób kochać Boga sercem, duszą, umysłem; – wskazuje, jak zastosować przykazania od I do III w konkretnych sytuacjach życiowych; – umie wskazać, jak zastosować przykazania od IV do X w konkretnych sytuacjach życiowych; – potrafi uzasadnić, na czym polegała wierność Świętego Józefa i Świętego Jana Apostoła; – potrafi podać przykłady świadczące o przynależności do Chrystusa; – potrafi wyjaśnić znaczenie uczynków miłosiernych w codziennym życiu; – rozumie potrzebę dawania świadectwa wiary, apostolski wymiar tego świadectwa.	rachunek sumienia w oparciu o treść trzech pierwszych przykazań; – umie zrobić rachunek sumienia w oparciu o treść przykazań IV do X; – podaje przykłady wierności Bogu i ludziom we współczesnym świecie; – umie świadczyć o Chrystusie oraz umacniać swą wiarę dzięki świadectwu innych; – umie podać przykłady realizacji uczynków miłosiernych w codzienności; – umie wskazać, co w życiu chrześcijanina jest najważniejsze, podać przykłady; – rozumie, w jaki sposób wiara porządkuje świat wartości.
---	--	--	---

Dział V. Z Jezusem Chrystusem jestem w drodze do Boga

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
Katechizowany: – wie, że wiara nadaje sens całemu życiu; – wie, że Bóg troszczy się o cały świat i każdego człowieka; – rozumie, że być chrześcijaninem, to naśladować Jezusa; – rozumie, że zadaniem chrześcijanina jest	Katechizowany: – zna i rozumie definicję Opatrzności Bożej; – wie, że Bóg działa w historiach ludzkich od początku istnienia świata; – wie, że Kościół od początku był prześladowany; – wie, że osiem błogosławieństw to obraz prawdziwego	Katechizowany: – rozumie, że pewne cele życiowe są związane tylko z doczesnością; – potrafi wskazać sytuacje, w których człowiek doświadcza troski Boga; – rozumie działanie Opatrzności w życiu wybranych postaci biblijnych; – rozumie, że	Katechizowany: – umie wskazać cele i wartości ponadczasowe; – rozumie problem współistnienia Opatrzności i zła w świecie; – potrafi wskazać analogię pomiędzy działaniem Opatrzności opisanym w Biblii i w czasach współczesnych;

pielęgnowanie bliskiej zażyłości z Bogiem; – wie, jakie wydarzenie było zapowiedzią Eucharystii; – rozumie, że Tym, do kogo człowiek może się zwrócić w chwili cierpienia, jest Bóg; – rozumie, że niezależnie od położenia, w jakim znajduje się człowiek, Bóg jest zawsze przy nim; – wie, jakie są zadania Anioła Stróża; – rozumie, dlaczego najważniejszą czynnością człowieka w ciągu dnia jest modlitwa; – wie, że Pismo Święte zawiera historię Boga i człowieka, która wciąż trwa; – rozumie, że wakacje to czas szczególnej zażyłości z Chrystusem.	chrześcijanina; – potrafi powiedzieć, na czym polega istota relacji człowieka z Bogiem; – rozumie, jaka jest różnica między chlebem powszednim a Chlebem Eucharystycznym; – potrafi powiedzieć, jakie zna wydarzenia opisane w Ewangelii, w których przedstawiona jest postawa Jezusa względem ludzi potrzebujących pomocy; – potrafi powiedzieć, na czym polega odwaga i męstwo człowieka przeżywającego trudności; – potrafi powiedzieć, kim jest Anioł Stróż i jakie posiada przymioty; – potrafi powiedzieć, na czym polega pokora i zaufanie człowieka względem Boga, które wyrażają się w modlitwie; – potrafi powiedzieć, jakie wydarzenia biblijne dotyczą również jego osoby; – potrafi powiedzieć, na czym polega chrześcijański hart ducha.	Opatrzność Boża umacniała chrześcijan w wierze; – wie, że każdy człowiek jest zaproszony do przynoszenia dobrych owoców na chwałę Bożą; – potrafi wyjaśnić, w jaki sposób Jezus troszczy się o tych, którzy chcą iść za Nim i postępować według Jego nauki; – wie, co oznacza „przerzucić swoje troski na Pana”; – wie, w jaki sposób człowiek wierzący może radzić sobie z życiowymi problemami i trudnościami; – rozumie, że aniołowie zostali stworzeni przez Boga, aby ochraniać człowieka i strzec go przed niebezpieczeństwami; – wie, że dla człowieka nie ma sytuacji, z którą nie mógłby on przyjść do Boga i przedstawić Mu jej w modlitwie; – rozumie, że jego zadaniem jest niesienie Dobrej Nowiny wszystkim, do których zostaje posłany; – wie, w jaki sposób człowiek wierzący mądrze przeżywa czas wakacji.	– potrafi wskazać sposoby budowania Królestwa Bożego; – potrafi wskazać sytuacje życiowe, w których realizują się błogosławieństwa; – rozwija postawę gotowości do spełniania czynów miłości; – rozwija pragnienie częstego przyjmowania Komunii Świętej; – rozwija postawę cierpliwości w przeżywaniu trudności i męstwa, gdy przychodzą niepowodzenia; – rozwija postawę zaufania względem Boga w chwilach próby; – rozwija postawę zawierzenia i ufności pokładanej w Aniele Stróżu; – rozwija postawę wiary i ufności Bogu; – rozwija postawę codziennej modlitwy poprzez lekturę Pisma Świętego; – rozwija postawę męznego wyznawania wiary w codzienności.
--	--	---	---

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH Z RELIGII DO INDYWIDUALNYCH POTRZEB ROZWOJOWYCH I EDUKACYJNYCH UCZNIÓW

Ogólne wskazówki do pracy z dziećmi.

1. Wyznaczyć dziecku miejsce blisko nauczyciela, dzięki temu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających.
2. Unikać głośnego odpytywania np. modlitw przy całej klasie. Dać dziecku możliwość odpowiedzi przy biurku nauczyciela, na przerwie, lub po lekcjach.
3. Preferowanie wypowiedzi ustnych. Sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału. Pytania kierowane do ucznia będą precyzyjne.
4. Ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisanie zmniejszyć ilość zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużyć czas pracy dziecka.
5. Unikać wyrywania do odpowiedzi. Jeśli to będzie możliwe uprzedzić ucznia na przerwie, że będzie dzisiaj pytany.
6. Wydłużyć czas na odpowiedź, wspomagać pytaniem naprowadzającym.
7. Indywidualizować podejście przez kształtowanie motywacji do pokonywania trudności.
8. Budzić ufność dziecka do samego siebie (pochwała za drobny sukces).
9. Motywować do nauki.
10. Usamodzielniać i nie wyręczać
11. Podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej.
12. W przypadku ucznia z dysgrafią nie będzie oceniana staranność pisma w zeszytach ani na testach i kartkówkach.
13. Uczeń ma prawo przeczytać nauczycielowi treść pracy pisemnej, gdy ten ma trudności z jej odczytaniem